

Alzina del cementiri

Castellbell i el Vilar

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Cementiri de Castellbell i el Vilar
Alçada: 211

Coordenades:

Latitud: 41.63312
Longitud: 1.86718
UTM Est (X): 405645
UTM Nord (Y): 4609663

Classificació

Número de fitxa 08053 - 204
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL -Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (2015)
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament (C. de Joaquim Borràs, 40 - 08296 Castellbell i el Vilar)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 07/01/2017 - 01:00

Descripció

Alzina (*Quercus ilex* ssp *ballota*) que es troba plantada al costat de la carretera BV-1273, davant mateix de la porta del cementiri municipal.

Destaca de la resta de vegetació arbòria que hi ha al voltant, bàsicament formada per altres alzines més joves i alguns exemplars de pi blanc. La capçada és espessa i la seva escorça fosca i clivellada. Presenta

algunes ferides cicatritzades a nivell del tronc i de la brancada. Mesura uns 17 metres d'alçada total i 13 metres de capçada mitjana per 2,05 metres de volt de canó i 2 metres de volt de la soca.

Es tracta d'un arbre perennifoli amb fulles coriàcies molt variables. El marge és dentat i punxant a les fulles més joves. L'anvers de la fulla és d'un color verd fosc i el revers blanc i pelut, sobretot a les fulles més velles. El fruit és la gla, amb les escames de la cúpula no punxats. L'alzina floreix als mesos d'abril - maig. Les glans maduren al començament de la tardor.

Observacions:

Al peu de l'arbre hi ha una biga de fusta amb el nom de l'espècie i la declaració d'aquest exemplar com a arbre d'interès local el 25 de gener de 1996. Regidoria de Medi Ambient

Té una marca pintada al tronc de color rosat.

A Catalunya hi ha un seguit d'arbres i arbredes declarats protegits, ja sigui a nivell nacional, comarcal o local, d'acord amb la normativa derivada de la protecció d'espais i també de la urbanística o cultural.

A més dels Arbres Monumentals (AM), declarats per Ordre del Departament, els consells comarcals i els ajuntaments poden declarar arbres d'interès comarcal (AC) i arbres d'interès local (AL) respectivament, en base als Decrets 47/1988 i 120/1989.

Història

Té un creixement molt lent que produeix una fusta molt dura i compacta, molt apreciada per fer eines del camp i fusteria. Les branques es fan servir per fer llenya i carbó vegetal d'una qualitat excel·lent .

Bibliografia

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà de Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

http://parcsnaturals.gencat.cat/ca/coneixeu-nos/arbres-monumentals/am_a...

